„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 208. Poniedziałek 9. Września 1867. Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 9. września. „Epoque“ powiada: Mowa tronowa Wielkiego Księcia badeńskiego jest hasłem wojennem dla Niemiec. „Liberté“ powiada: Mowa Wielkiego Księcia nie pozostawia ukrytego wyjścia: trzeba spiesznie wybierać: albo zawiązać na nowo przymierze francusko-prusko-włoskie, albo bez wachania się niezwłocznie wypowiedzieć wojnę rzeszy niemieckiej, która się cała stawia pod rozkazy Króla Wilhelma.

Część urzędowa.

Jego Exc. Pan Namiestnik zamianował tymczasowego adjunkta przy tutejszej lokalnej komisyi serwitutowej Józefa Geringera de Oedenburg komisarzem powiatowym w IX. klasie dyet.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie dnia 7. września 1867.

Jego Exc. Pan Namiestnik zamianował komisarza powiatowego 2giej klasy, Mikołaja Hołyńskiego, komisarzem powiatowym w VIII. klasie dyet.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6. września 1867.

Część nieurzędowa.

„Debatte“ pisze: Ostatniemi czasy donoszono z różnych stron, że na zjeździe salzburgskim postanowiono przewieść zwłoki ks. Reichstadt z grobowca w kościele kapucynów w Wiedniu do Paryża. Doniesienia te opierają się jedynie na kombinacyach, gdyż w rzeczy samej Napoleon w czasie swojej bytności w Salzburgu nie wspomniał o tem ani słowem i nie objawił życzenia, żeby to przeniesienie nastąpiło.

Jego Exc. kanclerz państwa br. Beust odjechał d. 6. b. m. do Eisenerz do Najj. Pana, zkąd miał powrócić zaraz nazajutrz, aby po dwóch lub trzech dniach udać się na Reichenberg do Drezna.

Br. Hübner powróci dopiero za kilka tygodni na swoje stanowisko do Rzymu, obecnie zaś bawi przy swojej rodzinie w Aussee. Przyczyną tego odroczenia jego wyjazdu ma być to, że w tej chwili wszyscy ci kardynałowie i radcy Jego świątobliwości, z którymi musiałby się br. Hübner w kwestyi konkordatu porozumiewać, nie są w Rzymie obecni.

„Debatte“ pisze: Obiegają rozliczne pogłoski o utworzeniu ministerstwa dla królestw i krajów z tej strony Litawy. Miano już układać się z Dr. Giskrą o wstąpienie do tegoż ministeryum; ma on być ministrem spraw wewnętrznych; Dr. Berger ministrem sprawiedliwości a Dr. Herbst oświecenia. Utrzymują, że hr. Alfred Potocki obejmie w ministerstwie jeden z departamentów a że i którego z Czechów między przyszłymi ministrami nie wymieniają, tego przyczyną zdaje się być tylko kategoryczne oświadczenie „Politik“ że Czech mógłby przyjąć tylko posadę kanclerza nadwornego. Dodać wypada, że według owych pogłosek prezydentem nowego ministerstwa ma być mianowany książę Carlos Auersperg. Naturalnie nie można jeszcze dzisiaj powiedzieć o ile wieści co do wymienionych tu osób są prawdziwe, ale to zdaje się być pewne, i tak nam także doniesiono, że br. Beust, podczas pobytu w Eisenerz starał się o pozwolenie utworzenia ministerstwa cislitawskiego i że zatem cała ta sprawa zaczyna się już poruszać.“

Co do otwarcia dalszych posiedzeń rady państwa naznaczono je pierwotnie na d. 15. b. m. później jednak odłożono ten termin do d. 23. b. Komisya konstytucyjna Rady państwa rozpoczęła swoje czynności d. 5. b. m.

Komisya finansowa rozpoczyna swoje posiedzenia d. 10. b. m. o godzinie 11. rano i prezydyum izby deputowanych wydało już d. 6. b. m. zaproszenie do członków komisyi.

Także komisya wyznań rozpoczyna w przyszłym tygodniu swoje prace. Ma ona już przed sobą projekt do ustawy względem oddzielenia szkoły od kościoła, wypracowany przez deputowanego Hermanna.

Na posiedzeniu komisyi do obrad wstępnych nad ustawą karną z d. 5. b. m. toczyły się dalej debaty nad §§. rozdziału X. komisya postanowiła wykreślić §. 127, który mówi o przekroczeniu przez zbiegowisko popełnionem i §. 128, który orzeka o przekroczeniu przez wydawanie nieprzyjaźnych rządowi ogłoszeń, a to ostatni paragraf dla tego, ponieważ należy do policyjnej ustawy karnej. Następujące §§. 129—131 traktujące o poniżaniu rządu i o obrazie urzędowych organów, stały się powodem do zasadniczego rozstrzygnienia co do tych karygodnych czynności, które polegają na obrazie, ponżeniu, zhańbieniu i t. d. Przyjęto odnośny wniosek deputowanego Mühlfelda i postanowiono go zostawić przy wszystkich odpowiednich paragrafach. W toku obrad przybył minister sprawiedliwości i był obecnym do końca posiedzenia.

Deputacya Rady państwa miała odbyć posiedzenie d. 7. b. m.

Obecny stan układów deputacyi kreśli „Pesti Naplo“ w następujący sposób:

Rząd przedłoży preliminarz budżetu na rok przyszły. Widać z niego, że wydatki państwa na rok 1868 z wyłączeniem procentów od długów państwa, wynosić będą 100 milionów złr. Z tej sumy Węgry wzięłyby na siebie 28 prc. Na pokrycie procentów od długu państwa potrzeba 150 milionów a z doliczeniem agio, ponieważ część procentów płaci się srebrem, 160 milionów. Ale z tego przypada 24 miliony na amortyzacyę, a 6 milionów na podatek od kuponów, zaczem właściwie potrzeba na procenta 130 milionów. W tej sumie jednak zawarte są procenta i od takich pożyczek, które Węgier wcale nie dotyczą, zatem należałoby odtrącić 30 milionow. Z tych pozostałych 100 milionów mają Węgry objąć 25 proc.; do czego doliczywszy 28 milionów na inne wspólne wydatki, przypada na Węgry na rok przyszły 53 miliony, to jest prawie tyle ile dotąd płaciły.

„Magyarorszag“ sądzi, że umowa deputacyi w Wiedniu obradujących obowiązywać będzie na czas dłuższy, a nie na rok jak to był „Naplo“ donosił. Także i „P. Corr.“ pisze, „że tak obie deputacye jak i ocadwa ministerya nie straciły jeszcze nadziei zawarcia trwałej ugody, i że nawet nie miano nigdy zamiaru stanowienia prowizoryum jednorocznego, które było proponowane tylko jako ostateczny środek na wypadek gdyby pomimo wszelkich usiłowań porozumienie nie mogło przyjść do skutku.

„Magyarorszag“ donosi d. 7, b. m., że komisya modyfikacyjna sejmu węgierskiego rozpocznie znowu swoje prace d. 16. b. m.

Dziennik „Situation“ ogłasza wyciąg z traktatu przymierza pomiędzy Prusami a Austryą, który składa się z 12 artykułów.

Główną myślą jest ugoda, mocą której Prusy pozostawiają Austryi zupełną wolność działania na wschodzie, a Austrya ze swojej strony przyrzeka nie przeszkadzać rozwojowi Prus w Niemczech.

Austrya żąda, żeby Prusy szanowały niezawisłość i prawa monarchiczne książąt niemieckich i aby wydały anektowane terytorya, wyjąwszy Szleswig-Holsztyn.

Prusy mają jedynie zatrzymać dyplomacyę i całą siłę zbrojną niemieckich państw z prawem reprezentowania praw Niemiec na zewnątrz.

Pod temi warunkami przystąpiłyby wszystkie południowo-niemieckie państwa do związku i uznałyby króla Wilhelma cesarzem Niemiec.

„Situation“ dodaje, że ten projekt traktatu krótko przed misyą hr. Taufkirchen, przez hr. Beck w Wiedniu był przedłożony.

„Debatte“ uważa całą tę wiadomość jako zupełnie zmyśloną.

Telegraficzną drogą otrzymały dzienniki wiedeńskie z d. 7. b. m. doniesienia o rezultacie wyborów do parlamentu północno-niemieckiego. Rezultat usprawiedliwia nadzieję rządu wyrażoną w Prov. Corr., że wybory wypadną na jego korzyść. Stronnictwo konserwatywne odniosło najzupełniejsze zwycięstwo. Będzie ono w parlamencie równoważyć siły wszystkich trzech liberalnych stronnictw i będzie zawsze w większości, ile razy zajdzie poróżnienie pomiędzy tamtemi stronnictwami. Stronnictwo postępowe jest w stanowczej mniejszości. Z tego wszystkiego pokazuje się, że nie będzie mogła przyjść do skutku reforma konstytucyi północno-niemieckiego związku.

Francuska depesza okólnikowa z d. 25. sierpnia opiewa następnie:

Cesarz i Cesarzowa udając się do Salzburga byli ożywieni uczuciem, które opinia publiczna mylnie zrozumiała.

Nie zajmowałbym Pana (pisze minister) zjazdem obudwu monarchów gdyby zjazd ten nie był się stał przedmiotem domysłów, którego jego charakter usiłują wystawić w innem świetle. Podróż Najj. Państwa była jedynie natchniona przez myśl dania dowodu serdecznego współczucia domowi ces. austryackiemu tak okropnie dotkniętemu ostatniem nieszczęściem.

Zaiste monarchowie dwóch tych wielkich państw przebywając z sobą przez dni kilka w ścisłej poufałości, nie mogli wstrzymać się od udzielenia sobie nawzajem wrażeń swoich, od wymienienia z sobą myśli swoich w kwestyach ogółu dotyczących. Ale ani przedmiotem ani rezultatem ich konferencyi nie był wcale układ kombinacyi nie dający się niczem usprawiedliwić w teraźniejszem położeniu rzeczy w Europie.

Przypominasz Pan sobie każdorazowe przemówienia rządu cesarskiego ile razy tenże miał wyrazić się o stanie rzeczy spowodowanym wypadkami wojskowemi zeszłego lata. Nasza polityka została wyjaśniona najprzód przez okólnik z 16. września, później przez słowa Cesarza przy otwarciu izby a nakoniec przez mowy ministra stanu w debatach parlamentu podczas ostatniej sesyi.

Nie przestawaliśmy przy każdej sposobności okazywać się wiernymi zamiarom które objawialiśmy od początku w obec zmian zaszłych w Niemczech. W ostatnich wątpliwościach widzieliśmy, że gabineta europejskie oddawały słuszność lojalności naszej polityki i popierały idee uspokojenia. Co się wówczas stało jest zakładem poparcia jakie w razie potrzeby i nadal znajdą u nich idee umiarkowania.

Konferencye Cesarza Napoleona z Cesarzem Franciszkiem Józefem nie mogły więc mieć tego charakteru jaki im przypisują niektórzy nowiniarze.

Dawno przed zjazdem salzburgskim obaj monarchowie okazywali usposobienia pokojowe, jakiemi kierują ich się rządy; za spotkaniem się z sobą nie mogli też innego żywić zamiaru jak wytrwać na tej samej drodze postępowania. Na tem obustronnie danem sobie zapewnieniu ograniczyły się pogadanki monarchów o sprawach ogólnych. Tak więc w zjeździe salzburgskim nie należy upatrywać przyczyny obaw i niespokojności dla innych dworów, lecz nową podstawę ufności co do utrzymania pokoju.

Przywiązuję do tego wagę aby Panu wyrazić moje zdanie o objawach których celem jest pozyskać wiarę dla mniemań przeciwnych; możesz Pan trzymać się tych uwag dla sprostowania błędnych pojęć jakie powstać mogą w pańskiem otoczeniu:

pod. Moustier.

W sprzeczności do telegraficznych i dziennikarskich doniesień, że Garibaldi odjechał na kongres pokoju do Genewy, utrzymuje korespondent do „Journ. des Débats“ stanowczo, że jenerał bawi jeszcze ciągle na granicy rzymskiego terytoryum i przejeżdża się od wsi do wsi, podczas gdy będący w otoczeniu jego ludzie oczekują tylko hasła do powstania i ataku na państwo papiezkie. Korespondent poczytuje jednakże pomimo tego wybuch powstania

za wielce nieprawdopodobny, gdyż Garibaldi tylko bardzo niedostateczne znajduje poparcie. Ludność rzymska nie objawia najmniejszej chęci do powstania, a we Włoszech stronnictwo umiarkowane, a nawet ta część lewicy, która chce być stronnictwem rządowem, jest mu wręcz przeciwną i gani jawnie jego postępowanie. Tak więc nie może się Garibaldi spodziewać pomyślnego skutku swoich zamiarów. Garibaldi jednakże i stronnictwo, którego jest głową, mają szczególniejszy sposób zapatrywania się na rzeczy. Nie troszczą się oni o bezpośredni skutek swoich czynności. Idą naprzód z tą myślą, że zwycięzcy czy zwyciężeni, zapewniają oni zawsze zwycięztwo swojej sprawie. W braku pomyślnego skutku pozostaje im męczeństwo. Polityka nie obchodzi ich wcale, kiedy im powiadają, że przeszkadzają rozwojowi ważnej operacyi politycznej, wzruszają z politowaniem ramionami. Garibaldi sam rozgorączkowany jest tą myślą; chce on zginąć pod murami Rzymu. Roi sobie, że jeżeli padnie od kuli żuawa, ten wystrzał, który jego zabije, zada także cios śmiertelny świeckiej władzy Papieża i zapewni zjednoczenie się Włoch. Trzeba się zapatrywać z tego stanowiska, aby pojąć postępowanie Garibaldego i jego zapamiętałość w dążeniu do celu, którego osiągnienie przy takich środkach, jakie ma we Włoszech i w Rzymie, zdaje się rzeczą niepodobną.

W tej samej sprawie piszą do „Journ. des Débats“ z Rzymu pod dniem 30. sierpnia: Garibaldi zbliżył się do granicy rzymskiej, i ma obecnie przebywać w Orvieto. Pogłoski o napadzie zyskują przez to na prawdopodobieństwie, i głoszą już, że zamiarem Garibaldystów jest przejść na terytoryum rzymskie zupełnie w charakterze ludzi prywatnych, aby nie nabawiać rządu włoskiego kłopotu, i tam dopiero się zorganizować. Broń przemycono już w znacznej liczbie do państwa kościelnego. Najprzód ma być podburzony do powstania lud wiejski, który Garibaldi poprowadzi pod mury Rzymu, podczas kiedy w mieście samem równocześnie wybuchnie rewolucya. Wszystkie te pogłoski należy jednak uważać co najmniej za przedwczesne.

„Monitor“ konstatuje ponownie, że w państwie kościelnem pomimo wszelkich usiłowań stronnictwa ruchu pokój nie będzie zakłócony. Agitatorowie, którzy liczyli na Rzymian, zawiedli się w swoich nadziejach. Rząd włoski rozciągnął na granicy kordon dla przeszkodzenia tworzeniu się band rewolucyjnych. Wybrzeża są także pilnie strzeżone.

„France“ potwierdza doniesienia o przytłumieniu powstania w Hiszpanii, a o jenerale Prim utrzymuje, iż tenże nie ukrywa się w Perpignan jak sądzono, lecz w Katalonii i oczekuje tylko na sposobną chwilę, aby się wymknąć do Belgii.

„Journal des Débats“ umieszcza korespondencyę z Luchon datowaną dnia 30go z. m., która zawiera wiele szczegółów o przekroczeniu granicy francuskiej przez powstańców hiszpańskich. Było to dnia 30. sierpnia około godziny 4tej po południu, kiedy długi szereg powstańców, prowadząc ze sobą wiele mułów, spuszczał się z gór od Venasque. Za nimi pokazywali się na wszystkich górach i we wszystkich wąwozach ścigający ich żołnierze królewscy. Contreras jechał na pięknym koniu i przemówił po hiszpańsku do żandarmów francuskich, gdy ci zabierali się do rozbrojenia przybyszów, w tych słowach: Oddaję się Francuzom, aby nigdy nie oddać się w ręce Hiszpanów. Zwyczaj wojskowy pozwala mi zatrzymać moją szpadę. Przysięgam, że jej tutaj przeciw nikomu nie dobędę, chyba gdyby mnie hiszpańskie wojska na terytoryum francuskiem chciały atakować. Wszyscy zbiegli powstańcy złożyli broń; byli oni bardzo zmęczeni, wygłodzeni, a odzież ich w najsmutniejszym znajdowała się stanie. Na niektórych mułach siedzieli ranni, na innych złożona była amunicya, broń i inne pakunki. Na samej granicy poległ jeden pułkownik, którego zwłoki powstańcy do Francyi przywieźli. Zbiegów umieszczono tymczasowie w bazarze. Jest ich około 160. Znajduje się pomiędzy nimi kilku oficerów młodych, którzy są ubrani w mundury hiszpańskie; inni mają zużyte suknie cywilne.

Z Luchon donoszą o tym samym wypadku co następuje: Około godziny 9tej wieczorem przybył tutaj oddział powstańców około 100 ludzi liczący pod eskortą żandarmów i wojska drogą od Etigny. W ciągu dnia zaszła była bardzo krwawa potyczka na tak zwanym pord de Venasque, pomiędzy hiszpańskiem miastem Venasque a granicą francuską. Oddział powstańczy liczący około 200 ludzi został obskoczony przez 900 żołnierzy królewskich. Wywiązała się zacięta walka i ze strony powstańców poległ jeden pułkownik. Wojska królewskie ścigały rozbitych powstańców aż pod samą granicę. Pomiędzy zbiegami jest wielu ranionych, i nawet zwłoki owego pułkownika przewieźli na mule przez granicę. Ludzie ci nie jedli nic od 24 godzin, przybywszy do Luchon. Na granicę wysłano wojsko francuskie dla zabierania i rozbrajania przybywających powstańców.

„Journal de Toulouse“ ogłasza następujące dwa listy, odnoszące się do przejścia na ziemię francuską powstańców hiszpańskich pod dowództwem jenerała Contreras:

„Luchon, 30. sierpnia. Dziś wieczór około godziny 9tej alejami w Etigny przechodził oddział hiszpańskich powstańców złożony ze stu mniej więcej ludzi, między którymi 40tu było w mundurach. Eskortował ich oddział żandarmów i wojska liniowego. Opowiadają oni, że tegoż dnia po południu zawiązała się żwawa utarczka przed bramami Venasque między oddziałem wojsk królewskich liczącym 800—900 ludzi, a oddziałem powstańców z 200 ludzi złożonym. Ogień trwał długo, i wedle opowiadania wielu strażników i podróżnych, którzy go słyszeli, zdawał się być bardzo morderczym. Opowiadają, że między innemi zginął także jakiś pułkownik, którego zwłoki zostawiono w gospodzie. Powiadają nadto że powstańcy, natarczywie przez wojsko królewskie parci, dopiero wtedy cofnęli się do Francyi, gdy wszystkę amunicyę wystrzelali. Władze w Luchon umieściły tymczasowo oddział powstańców w wielkiej jednej sali, aby go następnie przesłać do Tuluzy, gdzie może przed moim listem jeszcze przybędzie.“

„Luchon, 30. sierpnia, godzina 10ta wieczór. Nie jestem wstanie opisać wam tego ruchu i zakrętu, jaki tu od 3ciej godziny panuje. Mała stojąca tutaj załoga odebrała rozkaz wyruszenia natychmiast, aby na granicy przyjąć pobitych przez wojska królewskie i do Francyi chroniących się powstańców. W chwili, gdy to piszę, przybywa 150—180 powstańców, pod eskortą wojska, a między niemi jenerał Contreras i znaczna liczba oficerów i żołnierzy. Jest także między niemi kilku rannych i jeden zabity, który na mule leży. Są to zwłoki adjutanta jenerała Contreras, który został zabity w chwili gdy przekraczał granicę francuską. Zdaje się, że strzelanie trwało cały dzień. Królewskie wojska ścigały powstańców na 5—6 metrów poza granicę. Powstańcy całe 24 godzin nic nie jedli. Umieszczeni zostali w jednej sali w merostwie.“

„Patrie“ oświadcza, że doniesienie „J. de Paris“, jakoby Hiszpania miała się uskarzać na dwuznaczne zachowanie się władz pogranicznych francuskich, jest zupełnie mylne. Tenże dziennik dowiaduje się z Pau, że znaleziono czterech oficerów zbiegłych z ostatniego powstania i ukrywających się w pewnym domu koło Hendaye, których sprowadzono do Bourges. Oficerowie ci nie chcieli wydać swoich nazwisk, lecz dwóch zeznało, że należeli niegdyś do pułku Baylen, i że w skutek ostatniego powstania Prima byli na śmierć skazani. W dolinie Aspe ujęto także czterech zbiegłych karabinierów. Donieśli oni o zbliżaniu się silnego oddziału powstańców, który wojska królewskie prą ku granicy.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dn. 6. b. m. wieczorem patrol policyjny i wojskowy aresztował ulicznicę, a gdy ją prowadzono do policyi, natarło niespodzianie 6 uzbrojonych huzarów i chcieli ową ulicznicę uwolnić. Patrol nie mogąc się obronić musiał zażądać posiłku z policyi, po czem huzarzy uciekli a ulicznica została do policyi odstawiona. Dn. 5. b. m. skradziono pewnemu szynkarzowi czepiec perłami wysadzany wartości 400 złr. i 20 pierścionków wartości 70 złr. Ponieważ jednocześnie uciekła od niego służąca, którą był przyjął przed 2 dniami, zdaje się nie podlegać wątpliwości, że to ona popełniła ową kradzież.

(Za spokój duszy ś. p. Cesarza mexykańskiego Maxymiliana) odprawione zostało d. 2. b. m. uroczyste nabożeństwo żałobne w Budzanowie w kościele parafialnym obrz. łac.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło do c. k. urzędu powiatowego w Stryju 2 złr. 64 c.

(Grad.) D. 28. z. m. był silny grad w Smolinie, Szczercu i Hucie obedyńskiej w powiecie rawskim i zniszczył owsy i hreczki na pnin.

(Pożary.) W Chmielowie w pow. zaleszczyckim d. 26. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 500 złr., przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Kropiwniku w pow. kałuskim, d. 28. z. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża; szkoda wynosi 2768 złr. 50 c., ogień miał być podłożony. W Butelce w pow. Turka d. 1. b. m. spaliły się 3 domy włościańskie z 2 stajniami i 1 stodołą; szkoda wynosi 427 złr., ogień miał być podłożony. W Cholerzynie w pow. krakowskim d. 2. b. m. spaliły się 2 stodoły włościańskie ze zbożem, szkoda wynosi 460 złr, przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Gąsienice.) Według „Mosk. Wied.“ zjawiła się w m. lipcu w południowej części tulskiej i w sąsiednich powiatach gubernii rjazańskiej ogromna masa gąsienic. Pojadły one wszystkie rośliny, wszystką lebiodę, buraki, nać od kartofli, jednem słowem wszystką trawę, ale nie naruszyły zboża na pniu, tylko żyto w kłosach poczęły toczyć. Na drogach zbierały one się masami, tak że powóz i konie w czasie jazdy w dzień pogodny były całkiem zawalane, gdyż koła gniotły gąsienice, od czego bryzgała zielona masa; włościanie nie mogli boso pracować w polu i przepędzać nocy pod gołem niebem. Niepodobna było usiąść na ziemi, ani położyć się, lub położyć cokolwiek, gdyż wszystko okrywało się gąsienicami; jedna baba postawiła na polu kołyskę z dzieckiem i wkrótce powróciła do niej, — ale pełno gąsienic nalazło dziecku w usta, uszy, oczy, nos i zadusiły je. Włościanie polękli się o swoje zasiewy. W końcu jednak lipca nastały zimne noce z wielką rosą, i w nocy tej przepadły wszystkie gąsienice; znajdowano ich potem ogromne masy przy błotach i strumykach, poschodziły się one wszystkie do wody i przy niej pozdychały. Gąsienice te miały po 16 nóg i bardzo prędko pełzały; z wierzchu nie były one kosmate lecz gładkie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 7. września.

Effekta: —.—. Towary: Cukier rafinowany 100 ℔ 32 złr. 75 c.

Ostatnia poczta.

Berlin, 7. września. Na dzisiejszej giełdzie omawiano i jako wiarogodną uważano wiadomość, że Prusy podobnie jak Austrya i Francya rozesłały okólnik zupełnie pokojowy do swoich reprezentantów za granicą. Wiadomość ta wywarła na handel wpływ pomyślny.

W Kopenhadze zaprzeczają wiadomości o mianowaniu p. Quaade pełnomocnikiem duńskim do konferencyi.

„Kreuzztg.“ pisze: Prusy miały depeszą z dnia 2. września zawiadomić swoich reprezentantów za granicą o oświadczeniach Francyi i Austryi względem zjazdu salzburgskiego.

Salih Bej, adjutant Sułtana, przybył tu z pięciu końmi arabskiemi przysłanemi Królowi w podarunku.

Londyn, 7. września. „Times“ podaje telegram z Paryża donoszący, że jenerał Prim, który niedawno był w Walencyi, opuścił Hiszpanię i udał się do Genewy.

Madryt, 6. września. Rozkaz królewski wzywa wszystkich oficerów zostających na urlopie i na pensyi, aby przed dn. 14. b. m. zgłaszali się do właściwych gubernatorów wojskowych.

Berna, 7. września. Rada związkowa zapytywała rząd włoski o stan i zamiary rządu w kwestyi kolei alpejskiej tudzież czy rząd włoski chciałby przystąpić do wspólnych kroków u interesowanych państw południowo-niemieckich i Prus.

Rada związkowa skłania się do austryackiego traktatu monetarnego ale bez rozciągania tegoż na nową monetę zdawkową.

Jeneralni dyrektorowie telegrafów w Austryi i Turcyi przybyli tu na konferencyę w sprawie telegrafów.

Przybył poseł perski Feruk-Chan.

Poselstwo japońskie przedsięweźmie jutro wycieczkę do Genewy.

Konstantynopol, 7. września. Jenerał Ignatiew dawał wczoraj śniadanie na cześć Aalego i Fuad Baszy a dziś w nocy odjechał do Liwadyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 7. i 8. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	328 16	+ 8.1	84.2	zach. sł.	0
2. god. po poł.	328 19	+ 16.2	58.8	„ „	1
10. god. wiecz.	328 04	+ 12.4	81 7	„ „	4
7. god. zrana	328 02	+ 12.1	87.8	zach. sł.	1
2. god po poł.	327 54	+ 17.4	64 3	„ „	6
10. god. wiecz.	327 51	+ 12 8	82 1	„ „	6

W nocy deszcz 2 '''00.

Dn. 7. września 1867 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące liczby:

25. 68. 84. 83. 1.

Następne ciągnienia przypadną w d. 18. września i 2. października 1867.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 7. września.

Hotel George: PP. Hr. Badeni Wład., z Suchorowa. — Janiszewski Bron, z Polski.

Hotel europejski: Hr. Łoś Franc., z Belza. — Potocki Wład., z Kociubiniec.

Hotel Langa: Pacher K., c. k. radzca dworu, z Krakowa.

Hotel angielski: Noel de Lesser S., oficer, z Londynu.

Hotel Krakowski: Krajewski Nik., z Czech. — Oczesalski Szcz., z Rusiatycz. — Romański Franc., z Ciemierzyniec.

Hotel Kryniekiego: Karaczewski Józef, c. k. porucznik, z Debrowlan.

Dnia 8. września.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Stan., z Pacykowa. — Br. Würth Jan, z Wiednia.

Hotel europejski: Hr. Starzeński Boj., z Derewni. — Chajęcki Tad., z Żurawna. — Kaczkowski Edw., z Polski.

Hotel Langa: Feder Leop., c. k. przeł. pow., z Kossowa. — Hesse Mik., c. ros. radzca dworu, z Kijowa.

Hotel angielski: Gubatta Rud., c. k. przełoż. powiat., z Rawy. — Sokołowski Rysz., z Pragi.

Hotel pod białym koniem: Fidler Mar., z Strzałek.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 7. września.

PP. Jasiński Józef, c. k. sędzia powiatowy, do Krosna. — Varnave Dym., pułkownik, do Mołdawy. — Dołkowski Eust., do Odessy. — Hoffmann Edw., do Siedlisk. — Kochanowski Jan, do Olszyny. Madan Sew., do Polski. — Malczewski Jul., do Poczap. — Niezabitowski Lubin, do Krakowa. — Obertyński Eugen., do Stronibab. — Obertyński Jan, do Cielaża. — Obertyński Kaz., do Udnowa. — Raciborski Nap., na Podole. — Rojowski Konst., do Nowegosioła.

Dnia 8. września.

PP. Schenk Józef, prez. sadu kraj., do Czerniowiec. — Kuntz Franc., c. k. przeł. powiat., do Niemirowa. — Noel de Lesser S., ang. oficer, do Zelec. — Hr. Badeni Wład., do Suchorowa. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Krasucki Alex., do Wicynia.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Die zärtlichen Verwandten“**, komedya oryginalna w 3 aktach; **„Des Friseurs letztes Stündlein“**, obrazek komiczny solo. Na dochód p. Jenny Umlauft; występ gościnny p. Baronche.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 7 września.

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	83	5	89
Dukat cesarski	„	5	86	5	92
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	05	10	20
Rubel srebrny rosyjski	„	1	87	1	93
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	72
Talar pruski	„	1	81	1	84
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	68	79	92
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	02	83	85
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	66	25	67	08
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	66	17	67	—
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		215	83	218	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	67	175	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 września

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narod. procentami od stycznia do lipca po 5%	66 50	66 70
od kwiet. do października po 5%	66 50	66 70
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	74 —	75 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 27 latach po 5%	80 —	80 50
Metaliki po 5%	57 80	58 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	139 75	140 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	139 50	140 —
Przez. do wyl. z r. 1854	73 50	74 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 60	84 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88 75	89 25
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	76 70	76 90
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	90 —
Czech	89.50	90 —
Węgier	69 25	69 75
Galicyi	65 75	66 50
Siedmiogrodu	63 25	63 75
Bukowiny	64 —	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.50	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	691.—	693.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	183 60	183 80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	607.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 —	105 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1705.—	1708.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	258 50	233 70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186 50	187 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 50	141 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	216 75	217 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	174 25	174 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	481 —	483 —

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 80	93 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.75	79 50
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	89 50	90 —
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	106 —	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 75	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91 50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	89 —	90 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127.25	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.—	85.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—

		pien.	towar
Esterhazego	po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma	„ 40 „ „	29 —	29 50
Palffiego	„ 40 „ „	24 75	25 25
Clarego	„ 40 „ „	24.—	25. —
St. Genois	„ 40 „ „	22 —	22 10
Windischgrätza	20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina	20 „ „	18 50	19 50
Keglevicha	„ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa		12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103 40	103 60
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102 90	103 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 10	103 30
Hamburg za 100 M. B.	91 —	91.—
Londyn za 10 ft. szt.	123 65	123.85
Paryż za 100 fr.	49. —	49 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5 91	5 $91^1/_2$
detto. pełnej wagi	5 91	5 $91^1/_2$
Korona	16 80	17.—
20frankówka	9 86	9 87
Rosyjski imperyał	10.—	10 05
Talar związkowy	$1.81^1/_2$	$1.82^1/_2$
Srebro	121.25	121 57
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 7. września.

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	90
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	66	50
Losy z 1860 roku	84	90
Akcye banku wiedeńskiego	690	—
„ „ kredytowego	183	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	65
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	90

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1807) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 17341. Bei der k. k. Universitäts-Bibliothek zu Innsbruck ist die Stelle eines Bibliothekars mit dem sistemisirten Gehalte jährlicher 1200 fl. öst. Währ. in Erledigung gekommen. Bewerber um diese Stelle haben ihre gehörig belegten Gesuche bei dieser Statthalterei längstens bis 25. September d. J. zu überreichen, und sich über ihre vollendeten Universitätsstudien, über ihre bibliographischen und encyclopädischen Kenntnisse und ihre bisherige Dienstleistung im allgemeinen und speciell im Bibliothekfache mit legalen Zeugnissen auszuweisen.

Auf Sprachkenntnisse und wissenschaftliche Leistungen wird besondere Rücksicht genommen werden.

Die Gesuche sind durch die vorgesetzte Behörde zu überreichen.

Innsbruck, am 23. August 1867.

Von der k. k. Statthalterei für Tirol und Vorarlberg.

(1819) **Edict.** (1)

Nro. 48102. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Jacob Strissower gegen denselben ein Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 180 fl. öst. W. s. N. G. am 28. August 1867 Z. 48102 erlassen wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Dr. Sigmund Rodakowski der Hr. Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 28. August 1867.

(1817) **Edykt.** (1)

Nro. 620. C. k. sąd powiatowy w Brzozowie ogłasza niniejszem, iż w dniu 25. lutego 1864 zmarł Tomasz Knurek we Wzdowie, pozostawiwszy dwa ostatniej woli rozporządzenia czyli kodycyle ustne z dnia 3. lutego i pisemne z dnia 18. lutego 1864, między sobą sprzeczne.

Sąd nie znając pobytu spadkobiercy Jana Knurek, wzywa takowego, ażeby w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosił się w tym sądzie i oświadczenie swe do spadku wniósł, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby pertraktowany z resztą spadkobiercami, którzy się do spadku zgłosili i z kuratorem Pawłem Wojtów dla niego ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 29. czerwca 1867.

(1822) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 31245. Zur Verpachtung der nachfolgenden zur Reichsdomaine Sambor gehörigen zwei Mahlmühlen und einer Brettsäge auf die Zeitperiode vom 1. November 1867 bis Ende December 1870 wird die öffentliche Licitation am 23 September 1867 in der Amtskanzlei des k. k. Cameral-Wirthschafts-Amtes in Sambor abgehalten werden.

Die zur Verpachtung bestimmten Mahlmühlen sind:

1. Die viergängige Mahlmühle in Czukiew mit einer einblättrigen Brettsäge und mit dem Pachtschillinge pr. 728 fl. 50 kr. für ein Jahr.

2. Die achtgängige Mahlmühle in Sambor mit dem Pachtschillinge pr. 6336 fl. $93^1/_2$ kr. für ein Jahr.

Diese Mühlen werden einzeln der Versteigerung ausgesetzt werden.

Es können auch versiegelte schriftliche Offerten, jedoch nur bis 22. September 1867, 6 Uhr Abends beim Vorsteher des Samborer Cameral-Wirthschaftsamtes überreicht werden.

Diese Offerten müssen jedoch mit dem erforderlichen Stempel versehen, mit dem 10% Vadium belegt und von dem Offerenten unter Angabe seines Wohnortes und Characters mit seinem Vor- und Zunamen gefertigt sein und müssen die deutliche Angabe des Pachtobjectes, auf welches sie gerichtet sind, den bestimmten Preisantrag in Ziffern und mit Buchstaben ausgedrückt, so wie auch die Erklärung enthalten, daß dem Offerenten die Pachtbedingungen bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterzieht.

Die näheren Bedingnisse können bei dem k. k. Cameral-Wirthschafts-Amte in Sambor eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 29. August 1867.

(1788) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 10610. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Jana Żurakowskiego niniejszem uwiadamia, iż p. Józef Podlewski i p. Marcelina z Podlewskich Pieńczykowska pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10610 przeciw niemu o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Dupliska i części Dzwiniacza prawa trzechletniej dzierżawy dóbr Hinkowce, Berestków i Wierzbów, tudzież czynszu w kwocie 30.310 złp. wnieśli, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał i tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1796) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 11637. C. k. sąd obwodowy Tarnowski byłemu cechowi sukiennickiemu w Tarnowie lub tegoż z imienia, nazwiska i pobytu niewiadomym uczestnikom i prawonabywcom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Kornelia z Wężyków Gostkowska, przeciw niemu względem uznania, że prawo hypoteki sumy 25 zł. w stanie biernym realności pod Nrem. 89 w Tarnowie dom. 5. pag. 4. n. 1. on. na rzecz cechu sukiennickiego w Tarnowie intabulowane zgasło i ekstabulowane być ma, sub praes. 6. sierpnia 1867 do l. 11637 skargę wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin na 7. listopada 1867 o godzinie 10tej zrana do ustnej rozprawy wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wymieniony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. sierpnia 1867.

(1831) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 6621. Na mocy §. 15go ord. wyb. pow. rozpisują się dalsze wybory do rad powiatowych, a to w powiatach: Buczacz, Brzozów, Brzesko, Bóbrka, Brody, Bircza, Czortków, Dolina, Drohobycz, Grybów, Gorlice, Kamionka, Kossów, Kolbuszów, Limanowa, Lisko, Mielec, Nadworna, Nisko, Podhajce, Pilzno, Rawa, Rudki, Śniatyn, Sokal, Sanok, Skałat, Turka, Żydaczów, Żółkiew i Zaleszczyki i wyznacza dzień wyborów dla grupy gmin wiejskich na 7. października dla grupy gmin miejskich na 10. października, dla grupy najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu na 12. października, nakoniec dla grupy większych posiadłości ziemskich na 14. października b. r.

Wybory te odbędą się w oznaczonych dniach w miejscach wyborów, ustawą przepisanych (§§. 12. 13. 14. ord. wyb. pow.)

Bliższe postanowienia co do godzin i miejscowości, w których wybory odbyć się mają, podane będą do wiadomości uprawnionych do głosowania, przez karty legitymacyjne, które wyborcom doręczone zostaną.

Do rady powiatowej wybierają członków:

w powiecie	w grupie I. większych posiadłości	w grupie II. najwyżej opodatkowanych z kategoryi przemysłu i handlu	w grupie III. miast i miasteczek	w grupie IV. gmin wiejskich
Buczacz	11	.	3	12
Brzozów	10	.	4	12
Brzesko	12	.	2	12
Bóbrka	11	.	3	12
Brody	7	1	9 (z tych Brody 7)	9
Bircza	11	.	3	12
Czortków	11	.	3	12
Dolina	8	.	6	12
Drohobycz	8	.	(miasto Drohobycz 6)	12
Grybów	10	.	4	12
Gorlice	9	.	5	12
Kamionka	9	.	5	12
Kossów	7	.	7	12
Kolbuszów	8	.	6	12
Limanowa	12	.	2	12
Lisko	10	.	4	12
Mielec	11	.	3	12
Nadworna	9	.	5	12
Nisko	8	.	6	12
Podhajce	12	.	2	12
Pilzno	10	.	4	12
Rawa	8	.	6	12
Rudki	12	.	2	12
Śniatyn	6	.	8	12
Sokal	11	.	3	12
Sanok	9	.	5	12
Skałat	11	.	3	12
Turka	12	.	2	12
Żydaczów	9	.	5	12
Żółkiew	10	.	4	12
Zaleszczyki	10	.	4	12

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów dnia 2. września 1867.

C. k. Namiestnik:

Agenor hr. Gołuchowski.

(1818) **Licitations-Ankündigung** (1)

Nr. 67. Wegen Sicherstellung der Verpachtung der Spitalskostbereitung für das k. k. Truppenspital zu Kołomea, dann Lieferung der ärztlichen und sonstigen Spitalsbedürfnisse pro 1868 wird am 24ten l. Mts. Vormittags beim genannten Truppenspitale eine öffentliche Verhandlung sowohl im mündlichen als Offertwege stattfinden, allwo, wie nicht minder im Lemberger k. k. Garnisonsspitale die Licitationsbedingnisse stets eingesehen werden können.

Kołomea, am 3. September 1867.

(1795) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 9889. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Ariemu von Ruke Volmerstein z miejsca pobytu niewiadomemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Majer Schenkel przeciw niemu względem zapłacenia sumy 4500 zł. w. a. z pn. i uznanie prenotacyi względem tejże sumy na dobrach Brusno stare i Żabno dozwolonej za usprawiedliwioną sub praes. 26. marca 1867 do l. 4784 skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 31. października 1867 o godzinie 10tej z rana wyznaczony jest.

Ponieważ pobyt zapozwanego sądowi niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Rutowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Stojałowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. sierpnia 1867.

(1760) **Edykt.** (3)

Nr. 10.545 C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu w celu przekazania przeznanego za II. część Kasperowiec w obwodzie Czortkowskim położoną, spadkobiercom i prawnym zastępcom ś. p. Floriana Siekirzyńskiego należącą się, kapitału indemnizacyjnego orzeczeniem c. k. komisyi okręgowej w sprawach indemnizacyjnych w Zaleszczykach Nr. 10. z dn. 26. grudnia 1855 l. 1159 w kwocie 9206 złr. 15 kr. m. k. wymierzonego dzisiejszym edyktem wszystkich na tej części dóbr Kasperowiec hypotekowanych wierzycieli wzywa, ażeby zgłoszenia swoje z dokładnem wyrażeniem imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub też jego pełnomocnika, który winien złożyć pełnomocnictwo legalizowane, podając dalej kwotę domaganej wierzytelności hypotecznej tak w kapitale jako też w procentach, o ile takowe równe z kapitałem prawo zastawu mają, naznaczając dalej pozycyę wierzytelności, z którą się zgłoszono, pod jaką w księdze publicznej się znajduje, a jeżeli zgłaszający się po za obrębem tego c. k. sądu obwodowego zamieszkuje, wymienieniem znajdującego się tamże pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń sądowych, gdyż w razie przeciwnym przesłaneby zostały do zgłaszającego się pocztą, a to z takim samym skutkiem prawnym, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były, aż do dnia 1. listopada 1867 tem pewniej wnieśli, o ile że w razie przeciwnym niezgłaszającego się wierzyciela przy terminie do wysłuchania interesentów naznaczyć się mającym nie słuchanoby, i uważanoby tak, jak gdyby zezwolił na przekazanie wierzytelności swojej do kapitału wynadgrodzenie w kwocie 9206 złr. 15 kr. m. k. według kolei na niego przypadającej i utraciłby na koniec prawo czynienia zarzutu lub użycia innego prawnego środka przeciw postawionej między zgłaszającemi się wierzycielami w myśl §. 5. pat. z dnia 25. września 1850 ugodzie, jednakże tylko wtedy, jeżeli wierzytelność jego wedle porządku hypotecznego do kapitału wynagrodzenia przekazaną, albo też podług §. 13. i 21. pat. ces. z dn. 8. listopada 1853 przy gruncie zabezpieczoną została.

Tarnopol, dnia 19. sierpnia 1867.

(1798) **Edict.** (3)

Nr. 25257. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgericht wird hiemit bekannt gemacht, daß im Zwecke der Hereinbringung der vom Chaim Aron Schreiber wider die Eheleute Wolf und Freide Pik ersiegten Wechselsumme von 400 fl. CM. oder 420 fl. ö. W. s. N. G. die executive Feilbiethung der den rechtsbesiegten Eheleuten Wolf und Freide Pik gehörigen, der obigen Forderung zur Hypothek dienenden Realitätshälfte sub Nr. 130³/₄ zu Gunsten des Chaim Aron Schreiber bewilligt, welche bei diesem k. k. Landes- als Handelsgerichte am 10. October und 14. November 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen wird abgehalten werden.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrage von 6593 fl. 17½ kr. ö. W. angenommen, unter welchem die besagte Realitätshälfte bei obigen zwei Terminen nicht verkauft werden wird.

Das Vadium beträgt 5% des Ausrufspreises in runder Summe den Betrag von 330 fl. ö. W. im Baaren, oder Staatspapieren nach dem Tageskurse.

Der Meistboth ist in einem Viertheile mit Einrechnung des Vadiums binnen 30 Tagen nach rechtskräftiger Zugerichtsnahme des Licitationsactes, die übrigen ¾ Theile dagegen binnen 30 Tagen, nachdem die Zahlungstabelle in Rechtskraft erwachsen sein wird, baar an das h. g. Deposit zu erlegen. — Falls die besagte Realitätshälfte bei obigen zwei Terminen nicht um oder über den Schätzungswerth veräußert werden sollte, so wird zur Feststellung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 21. November 1867 um 3 Uhr Nachmittags bestimmt.

Die übrigen Bedingungen können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbiethung werden außer den Streittheilen sämmtliche Hypothekargläubiger, und zwar die Cridamasse des Thomas Frey und die Nachlaßmasse des David Silberstein und dessen unbekannte Erben durch den diesen Massen hiemit mit Substituirung des Hrn. Adv. Dr. Rechen bestellten Curator Hrn. Adv. Dr. Męciński, ferner die übrigen, und zwar die dem Aufenthalte nach bekannten zu eigenen Händen, dagegen alle diejenigen, die dem Leben und Wohnorte nach unbekannt sind, und denen dieser Feilbiethungs-Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder die erst nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges vom 29. April 1867 an die Gewähr gelangen sollten, durch den ihnen sowohl zu diesem Behufe, als auch zur Verständigung von allen später vorzunehmenden Schritten in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Białoskórski mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak bestellten Curator, dann durch Edicte verständigt.

Lemberg, den 17. Juli 1867.

Edykt.

Nr. 25257. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, iż w celu zaspokojenia wywalczonej przeciw małżonkom Wolfowi i Freidzie Pik przez Chaima Arona Schreiber sumy wekslowej 400 złr. m. k. czyli 420 złr. w. a. z p. n. publiczna sprzedaż w drodze egzekucyi połowej realności pod l. 130¾ we Lwowie położonej, powyższej pretensyi za hipotekę służącej, małżonków Wolfa i Freidy Pik własnej na korzyść Chaima Arona Schreiber dozwoloną została, która to licytacya w tutejszym sądzie krajowym w dwóch terminach a to 10. października i 14. listopada 1867 zawsze o godzinie 10. przed południem pod następującemi warunkami przedsięwziętą zostanie:

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 6593 złr. 17½ c. w. a. niżej której wspomniona połowa realności przy powyższych terminach sprzedaną niebędzie.

Wadyum wynosi 5% wartości szacunkowej w okrągłej sumie 330 złr. w. a. w gotówce lub w papierach rządowych, podług ostatniego kursu. — Cena kupna ma być do depozytu sądowego złożona w jednej czwartej części wrachując wadyum złożone w 30 dniach po wejściu w moc prawną uchwały akt licytacyi do wiadomości sądu przyjmującej, resztujące ¾ części w 30 dniach po wejściu w moc prawa tabeli płatniczej. — Jeżeliby wspomniona połowa realności przy powyższych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej niezostała sprzedaną, wtenczas się w celu ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 21. listopada 1867 o godzinie 3. po południu wyznacza.

Dalsze warunki mogą być przejrzane w registraturze sądowej.

O tej licytacyi uwiadamia się prócz stron sporujących wszystkich wierzycieli tabularnych a to: masę krydalną Tomasza Frej i masę spadkową Dawida Silberstein i tegoż niewiadomych spadkobierców przez ustanowionego równocześnie tym masom kuratora adw. Męcińskiego z zastępstwem adw. Rechena, reszte zaś wierzycieli a to wiadomych z miejsca pobytu do rąk własnych, wszystkich tych zaś, którzy z życia i miejsca pobytu są niewiadomi, lub którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu doręczoną być niemogła, lub którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego z dnia 29. kwietnia 1867 do tabuli weszli, do rąk ustanowionego tymże w celu doręczenia uchwały niniejszej jakoteż w celu zawiadomienia ich o wszystkich krokach poźniejszych ze substytucyą adw. Dra. Sermaka kuratora adw. Dra. Białoskórskiego i przez edykta.

Lwów, dnia 17. lipca 1867.

(1792) **Edykt.** (3)

Nr. 1452. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy zawiadamia niniejszem Jana Zakrzyka z Tuszymy niewiadomego miejsca pobytu, iż Wiktorya Zakrzykowa na dniu 14. listopada 1828 beztestamentalnie pomarła, i on wraz z Maryanną z Zakrzyków Barnasiową do jej spadku jest powołanym i zarazem go wzywa, aby w przeciągu 1 roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, w tym sądzie się zgłosił, i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, ile że w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowanym z tymi, którzy się do spadku zgłosili, i z rzeczonym kuratorem.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kolbuszowa, 23. sierpnia 1867.

(1801) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 2205. Względem wydzierżawienia prawa propinacyi miodowej, gminie miasta Rzeszowa przysługującego, na czas od 1. stycznia 1868 do końca roku 1870 — rozpisuje się niniejszem licytacya na dzień 3. października 1867 o godzinie 9tej z rana.

Cenę wywołania ustanawia się na kwotę rocznego czynszu 682 zł. w. a.

Wzywa się więc chęć licytowania mających, aby w oznaczonym dniu, zaopatrzeni w wadyum w kwocie 68 zł. w biórze magistratu tutejszego zgłosić się zechcieli.

Warunki licytacyjne mogą być przed i podczas licytacyi przejrzane.

Z magistratu miasta.

Rzeszów, dnia 23. sierpnia 1867.

(1787) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 10611. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski panię Maryannę z Wrzeszczów Chrzanowską niniejszem uwiadamia, iż pan Józef Podlewski pod dniem 19go sierpnia 1867 do l. 10611 przeciw niej pozew o wykreślenie ze stanu biernego dobr Dupliska prawa trzechletniej dzierzawy wniósł, w którejto sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanej niewiadome jest, przeto tejże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tej pozwanej ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejca pobytu nieznaną pozwaną, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzieliła, lub innego sobie obrońcę obrała, tego sądowi temu oznajmiła i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczyniła, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiała.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1806) **E d y k t.** (2)

Nr. 928. C. k. sąd powiatowy w Bochni wiadomo czyni, że na zaspokojenie należytości księdza Wincentego Worka w kwocie 630 zł. w. a. z p. n. przymusowa przedaż realności w Bochni przy placu salinarnym pod Nr. 258-337 położonej, z domu murowanego mieszkalnego wraz z placem i ogródkiem się składającej, dłużnikom Antoniemu i Maryannie Naszczakom wspólnie własnej, osobny korpus hypoteczny stanowiącej, w drodze publicznej licytacyi w 3 terminach, a mianowicie dnia 26. listopada, 20. grudnia 1867 i 29. stycznia 1868 zawsze o godzinie 10. zrana w tutejszym sądzie odbyć się mającej dozwoloną została, do której licytacyi chęć kupienia mających się zaprasza, z tem uwiadomieniem, że cena wywołania 2432 zł. 50 cent. stanowi, i że każdy licytant obowiązany będzie jako zakład 10proc. ceny szacunkowej w kwocie 243 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

O czem się zawiadamia egzekucyę prowadzącego, egzekutów i wierzycieli realności Nr. 258-337 w Bochni, jako to: Mendla Blitza, Mojżesza Manhaimera, Abrahama Gängera w Wiśniczu, Sebastyana Hydzika, Jakóba i Maryannę Masiałów i Antoniego Waydę w Bochni zamieszkałych do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiek powodu na czas doręczoną być nie mogła, lub którzyby do hypteki realności sprzedać się mającej dopiero po dniu dzisiejszym weszli, do rąk ustanowionego dla nich kuratora ad actum pana adwokata Dra. Reicesa w Bochni z tym dodatkiem, że szczegółowe warunki i akt oszacowania w registraturze tutejszego sądu przejrzane i odpisane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bochnia, dnia 6. sierpnia 1867.

(1815) **E d y k t.** (2)

Nro. 15527. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Marcelę Holską, że przeciw niej na skargę Izraela Gleitzmann o kwotę 50 zł. w. a. z pn. z wekslu z d. 7. lipca 1867 nakaz płatniczy na dniu 14. sierpnia 1867 l. 13879 wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanej niewiadome, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanej jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jej tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby ustanowionemu dla niej zastępcy potrzebne wyjaśnienia udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 4. września 1867.

(1808) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nro. 5367. Von Seite der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht, daß bei derselben am 24. September 1867 um 10 Uhr Vormittags das als unbrauchbar ausgeschiedene Scartpapier im Gewichte von beiläufig 30 Ctr. veräußert werden wird.

Die Versteigerung findet nur mittelst schriftlichen, mit dem Vadium von 10 fl. belegten Offerten statt, welche bis zum 23. September 1867 um 2 Uhr Nachmittags bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl eingebracht werden müssen.

Als Fiscalpreis wird der Betrag von 3 fl. öst. Währ. für einen Netto-Centner festgesetzt.

Die Bedingnisse für dieses zur Verstampfung bestimmte Scartpapier können entweder bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction zu Przemyśl oder bei dem k. k. Finanz-Landes-Oekonomate zu Lemberg eingesehen werden.

Przemyśl, am 30. August 1867.

(1803) **E d i c t.** (2)

Nro. 5088. Vom Neu-Sandecer k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß über die am 26. August 1867 Z. 5088 von Joseph Ameisen überreichte Wechselklage gegen die geklagten Hersch Keller und Taube Keller am Heutigen die Auflage zur Zahlung des Betrages pr. 116 fl. 50 kr. öst. W. s. N. G. erlassen wurde und daß gleichzeitig für dieselben der hierortige Advocat Hr. Dr. Micewski bei gleichzeitiger Zustellung der erlassenen Zahlungsauflage an denselben, mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Zajkowski zum Curator bestellt wurde.

Die geklagten Hersch Keller und Taube Keller werden demnach aufgefordert, dem bestellten Curator Dr. Micewski rechtzeitig die nöthigen Behelfe zur Führung des Processes mitzutheilen, oder einen andern Vertreter dem Gerichte namhaft zu machen, widrigenfalls sie selbst die Folgen dieser Vernachläßigung sich zuschreiben müßten.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Neu-Sandec, am 28. August 1867.

(1810) **E d y k t.** (2)

Nro. 14544. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wzywa niniejszem posiadacza zatraconego wekslu z daty 20. czerwca 1867 w trzy miesięcy płatnego, na sumę 164 zł. w. a. opiewającego, przez Rochusa Lubiniego akceptowanego, przez Marcelego Lubiniego wystawionego i próżnym podpisem tegoż ostatniego na odwrotnej stronie dla wypełnienia żyra na osobę Józefa M. Landy zaopatrzonego, aby takowy w przeciągu 45 dni albo sądowi tem pewniej przedłożył, albo właścicielowi zwrócił, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu weksel ten za pozbawiony wszelkiego skutku i amortyzowany uznany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 17. sierpnia 1867.

(1816) **E d i c t.** (2)

Nro. 4822. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es werde über Einschreiten der k. k. Finanz-Procuratur zur Befriedigung der ersiegten Forderung des Złoczower Basilianer-Conventes pr. 3000 Silber-Rubel, eigentlich der hievon seit dem 24. September 1861 rückständigen 5% Zinsen, der früheren Executionskosten pr. 3 fl. und 4 fl. 77 kr. öst. W., ferners der gegenwärtigen im gemäßigten Betrage pr. 24 fl. 42 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten die zwangsweise Feilbietung der dem Hrn. Roman Grafen Komarnicki gehörigen Güter Złoczow bewilligt, zu diesem Behufe die Termine auf den 18. October 1867, 14. November 1867 und 5. December 1867, jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei diesem k. k. Kreisgerichte bestimmt, unter nachstehenden Bedingungen:

Zum Ausrufspreise wird der nach dem Schätzungsacte vom 20. Mai 1862 erhobene Werth von 69.023 fl. 80 kr. öst. W. angenommen.

Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises als Angeld zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder mittelst Staatspapieren oder Pfandbriefen der galizischen ständischen Credits-anstalt nach dem Tagescurse, oder endlich mittelst Sparcassebücheln nach dem Nominalbetrage zu erlegen, welches Angeld für den Meistbietenden zurückbehalten, und falls es im Baaren geleistet ist, in die erste Kaufschillingshälfte eingerechnet, den übrigen aber nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Der Bestbieter ist verpflichtet, die erste Kaufschillingshälfte mit Einrechnung des im Baaren geleisteten Angeldes binnen 30 Tagen vom Tage des zu Gericht angenommenen Feilbietungsactes an gerechnet, gerichtlich zu erlegen. — Nach Bezahlung der ersten Kaufschillingshälfte wird dem Bestbieter das nicht im Baaren geleistete Angeld zurückgestellt, — die zweite Hälfte des Kaufschillings ist der Bestbieter binnen 30 Tagen nach Rechtskräftigwerdung der Zahlungsordnung zu erlegen, verpflichtet.

Sollte das Gut in den ersten 3 Terminen nicht um den Ausrufspreis veräußert werden, so wird im Grunde §§. 148 und 152 der G. O. die Tagfahrt zur Feststellung der erleichternden Bedingungen auf den 9. December 1867 um 10 Uhr Vormittags bestimmt, und sodann das Gut in dem auszuschreibenden 4. Termine auch unter der Schätzung, um jeden Preis feilgeboten werden.

Hinsichtlich der auf den Gütern Złoczow haftenden Lasten Steuern und sonstigen Abgaben werden die Kauflustigen an die Landtafel und das k. k. Steueramt gewiesen.

Die ferneren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtl. Registratur und in dem Licitationstermine auch bei der Feilbietungs-Commission eingesehen werden.

Von dieser ausgeschriebenen Feilbietung werden außer den beiden Parteien und den dem Aufenthalte nach bekannten Hypothekargläubigern zu eigenen Händen, dagegen die dem Aufenthalte nach unbekannten Hypothekargläubiger, als: Frau Francisca Komarnicka, Hr. Johann Łukiewicz, Frau Lucie Komarnicka, die Herren Johann Graf Komarnicki, Camil Graf Komarnicki, Mathias Reyzner, Leon Kolischer, Reitze Schwager, rücksichtlich dieser drei Letzteren ihre unbekannten Erben oder Rechtsnehmer, wie auch alle jene Gläubiger, welche nach dem Tage der Ausfertigung des Tabularauszuges, das ist nach dem 24. Februar 1867 in die Landtafel gelangen sollten oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde entweder gar nicht oder nicht zeitgerecht vor dem Licitationstermine zu eigenen Händen zugestellt werden könnte, durch Edicte und durch den in Person des Hrn. Advocaten Dr. Lewicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Warteresiewicz bestellten Curator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczow, am 7. August 1867.

E d y k t.

Nr. 4822. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie czyni się niniejszem wiadomo, że na żądanie c. k. prokuratoryi finansowej celem zaspokojenia wywalczonej pretensyi konwentu OO. Bazylianów w Złoczowie w sumie 3000 rubli srebrnych; właściwie zaległych od tejże sumy od dnia 24. września 1861 5proc. odsetków, poprzedniczych kosztów egzekucyjnych 3 zł. i 4 zł. 77 kr. w. a., tudzież obecnych kosztów egzekucyjnych 24 zł. 42 kr. w. a. przymusowa sprzedaż dóbr Złoczów pana Romana hrabiego Komarnickiego własnych dozwoloną została, z ustanowieniem w tem celu terminów na dzień 18go października 1867, 14go listopada 1867 i 5go grudnia 1867 każdą razą o 10. godzinie przed południem w tutejszym sądzie obwodowym pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się wartość tychże dóbr wedle aktu szacunkowego z d. 20. maja 1862 na sumę 69023 zł. 80 kr. wal. austr. wyprowadzona.

Każdy z licytujących obowiązanym będzie 10% ceny wywołania jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotowiźnie, albo też w papierach publicznych, lub też w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego stanowego wedle tychże kursu ostatniego, albo w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności wedle ich wartości nominalnej złożyć, które to wadyum dla najwięcej ofiarującego zatrzymanem i gdyby w gotowiźnie złożonem było, w pierwszą połowę ceny kupna wrachowanem, innym zaś licytującym po ukończenin licytacyi zwróconem zostanie.

Najwięcej ofiarujący winien będzie pierwszą połowę ceny kupna z wliczeniem złożonego w gotowiźnie wadyum w przeciągu dni 30tu po przyjęciu do wiadomości sądowej aktu licytacyjnego, do sądu złożyć, po zapłaceniu pierwszej połowy ceny kupna kupującemu wadyum nie w gotowiźnie złożone, zwróconem zostanie. Drugą połowę ceny kupna winien nabywca w przeciągu dni 30stu po prawomocności uchwały porządek zaspokojenia wierzycieli ustanawiającej złożyć.

Gdyby dobra te w trzech pierwszych terminach za cenę wywołania nie mogły być sprzedane, ustanawia się odnośnie do §§. 148 i 152 ustawy sądowej celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 9go grudnia 1867 o godzinie 10tej przed południem, po czem dobra te w czwartym terminie ustanowić się mającym tož samo niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

Względem ciężarów na dobrach Złoczów zahypotekowanych, podatków, jako też innych należytości odseła się chęć kupienia mających do tabuli krajowej, tudzież do c. k. urzędu poborowego w Złoczowie.

Dalsze warunki licytacyjne mogą być w tutejszosądowej registraturze, a w terminach licytacyjnych przy komisyi sądowej przejrzane.

O rozpisaniu tejże licytacyi zawiadamia się oprócz strón obydwu, tudzież wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu znanych do rąk własnych, tosamo wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych, jako to: pp. Franciszkę Komarnickę, Jana Łukiewicza, Łucyę hrabinę Komarnickę, Jana hrabiego Komarnickiego, Kamila hrabiego Komarnickiego, Macieja Reyznera i Leona Kolischera i Reitze Schwager, względnie tych trzech ostatnich, ich nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, nakoniec wszystkich tych wierzycieli hypotecznych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu tabularnego, to jest: po 24. lutym 1867 do tabuli krajowej weszli, albo którymby uchwała licytacyę rozpisująca z jakiegokolwiekbądź powodu, albo wcale nie, lub też wcześnie przed terminem do rąk własnych nie mogła być doręczoną, przez edykta i kuratora w osobie pana adwokata Dra. Lewickiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Warteresiewicza ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 7. sierpnia 1867.

(1823) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 29413. Zur Verpachtung der in Stradcz auf der Staatsherrschaft Janów gelegenen gemauerten fünfgängigen Mahlmühle auf die Zeit vom 1ten November 1867 bis Ende October 1868 oder bis Ende Dezember 1870 wird bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Janów am 23. September 1867 eine öffentliche Licitation abgehalten werden und die Staatsverwaltung behält sich die freie Wahl vor, das Resultat des einen oder des andern Pachtversuches zu bestätigen oder zu verwerfen.

Der Ausrufspreis beträgt 1377 fl. $2^5/_{10}$ kr. Sage! Eintausend dreihundert Siebenzig sieben Gulden $2^5/_{10}$ kr. und das zu erlegende Vadium 140 fl. Sage! Einhundert Vierzig Gulden öst. W.

Der Ersteher hat eine Caution im Betrage des halbjährigen Pachtzinses beizubringen, den Pachtzins aber in vierteljährigen verfallenen Raten einzuzahlen.

Es werden auch schriftliche versiegelte Offerten, jedoch nur bis sechs Uhr Nachmittags des der mündlichen Versteigerung unmittelbar vorhergehenden Tages, das ist bis 22. September l. J. angenommen, welche beim Vorsteher des Janower Cameral-Wirthschaftsamtes zu überreichen sind, nur müssen diese schriftlichen Anbothe mit dem Vadium belegt sein, die Zeitdauer und den bestimmten Preisantrag nicht nur in Ziffern sondern auch in Buchstaben ausgedrückt enthalten und es darf darin keine Klausel vorkommen, welche mit den Licitationsbedingnissen nicht im Einklange wäre, es muß vielmehr darin die Erklärung enthalten sein, daß sich der Offerent allen Licitationsbedingnissen, welche ihm genau bekannt sind, unterziehe.

Am Licitationstage werden keine schriftlichen Anbothe mehr angenommen werden.

Die Aerarialrückständler und alle Jene, die für sich selbst gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, dann Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung und nicht schuldlos erkannt worden sind, werden zur Licitation und Pachtung nicht zugelassen.

Die näheren Licitationsbedingnisse können beim Cameral-Wirthschaftamte in Janow eingesehen werden

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction,

Lemberg, den 31. August 1867.

(1736) Kundmachung. (3)

Nro. 475. Zur Sicherstellung der Verfrachtung von militär-ärarischen Gütern für den ganzen Umfang der Monarchie, dann der Beistellung der in den verschiedenen Stationen erforderlichen Loco-Last- und Kalesch-Fuhren, für die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868, wird in Gemäßheit des h. Kriegsministerial-Rescripts vom 12. d. M., Abth. 13, Nr. 3234 hiemit die Offertsverhandlung ausgeschrieben. Die Bedingungen, unter welchen diese Verfrachtung von den Unternehmungslustigen zu besorgen sein wird, so wie das Formulare zu den Offerten sind bereits bei der ersten Verlautbarung dieser Offertsverhandlung laut Zeitungsblatt Nro. 199 vom 29. August 1867 öffentlich bekannt gegeben worden und können dieselben überdies auch noch bei der Kanzlei-Direction des Lemberger General-Commandos, bei den Handels- und Gewerbe-Kammern in Lemberg, Krakau, Brody u. Czernowitz, bei der Monturs-Commission in Jaroslau, bei dem Militär-Gestüts-Commando in Radautz, Militär-Hengsten-Depot in Drohowyże, Militär-Fuhrwesens-Materialien-Depot in Drohobycz, endlich bei allen hierländigen Militär-Verpflegs-Magazinen eingesehen werden.

Der Termin zur Einsendung der diesfälligen Offerte, worüber alles Nähere in den Bedingungen enthalten ist, wird auf den 20. September l. J. um 12 Uhr festgesetzt.

Vom k. k. Landes-General-Commando.

Lemberg, am 19. August 1867.

(1790) Edykt. (2)

Nr. 1063. Ze strony c. k. powiatowego sądu zawiadamia się Józefa Bokotę niniejszym edyktem, że Anna z Bokotów Sliwa przeciw niemu wniosła skargę pod dniem 23. maja 1867 liczba 1063 o zapłacenie części spadkowej po ś. p. Agacie Bokota w kwocie 376 zł. 4 kr. a. w. z p. n. i prosiła o pomoc sądową, względem czego wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 14go października 1867 o godzinie 10tej zrana.

Gdy miejsce pobytu oskarzonego Józefa Bokoty jest niewiadome, przeto c. k. powiatowy sąd w Ropczycach dla zastąpienia tegoż Józefa Bokoty na jego niebezpieczeństwo i koszt Jana Bokotę w Rzegocinie jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa prawna według przepisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżałowanemu, ażeby w należytym czasie albo sam przybył, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego rzecznika wybrał i temu sądowi oznajmił, w ogóle przedsięwziął służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sam sobie przypisze.

Ropczyce, dnia 27. sierpnia 1867.

(1814) Edict. (2)

Nro. 14561. Vom k. k. Krakauer Landesgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe J. Eibenschütz wider Franz Stanke wegen Zahlung der Beträge von 84 fl. 99 kr., 14 fl. 79 kr. und 20 kr. Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 25. September 1867 angeordnet wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Hrn. Dr. Koczyński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sonst sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Krakau, am 20. August 1867.

(1809) Edykt. (2)

Nr. 15562. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu nieznaną panią Maryię Witoszyńską, że przeciw niej na podstawie wekslu ddto. Kołomyja 11. lutego 1866 nakaz zapłaty względem sumy 76 zł. w. a. na rzecz Pinkasa Rosenberg żyratariusza Jakóba Adlerstein wydany i ustanowionemu dla tejże kuratorowi adwokatowi Maramorosz z zastępstwem adwokata Bardascha doręczony został.

Stanisławów, dnia 28. sierpnia 1867.

(1805) Edict. (2)

Nr. 1477. Vom k. k. Bezirksgerichte in Krakowiec wird hiemit bekannt gemacht, daß am 25ten September und 11ten October l. J. jedesmal um 10 Uhr Vormittags bei demselben 1 Wagen; (Britschka) und zwei Kühe dem Josef Fichtenwald angehörend für Sachen des Mendel Fränkel als Rechtsnehmers des Mendel Prinzenthal zur Einbringung der Summe pr. 37 fl. 67 kr. öst. W. s. N. G. am ersten Termine nur über den Schätzungspreis, am zweiten um welchen immer Preis executiv werden feilgebothen werden.

Wovon der dem Aufenthaltsort unbekannte Execut Josef Fichtenwald durch den bestellten Curator hierortigen Bürgermeister Herrn Michael Dyhdalewicz und Zeitungsblätter verständigt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Krakowiec, am 30. Juni 1867.

(1800) Edict. (2)

Nro. 47455. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Grafen Joseph Pruszyński und der Frau Gräfin Isabella Pruszyńska mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Sime Belf gegen dieselben unterm 21. August 1867 Z. 47455 einen Auftrag zur Zahlung einer Wechselsumme von 400 fl. öst. W. s. N. G. erwirkt hat.

Da der Wohnort derselben unbekannt ist, so wird dem Hrn. Grafen Joseph Pruszyński und der Frau Gräfin Isabella Pruszyńska der Hr. Landesadvocat Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Maly auf deren Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 21. August 1867.

(1785) Edict. (2)

Nr. 49436. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Hrn. Sigmund Rodakowski mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Samuel Baczes gegen denselben einen Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 500 fl. öst. Währ. s. N. G. unterm 1. September l. J. Z. 49436 erwirkt hat.

Da der Wohnort des Herrn Dr. Sigmund Rodakowski unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. Tarnawiecki mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 1. September 1867.

(1799) Licitation. (2)

Nro. 1199. Bei dem k. k. Lottoamte zu Lemberg sind gegen 14 Wiener Ctr. grobes und 13 Wiener Ctr. kleines Scartpapier zu veräußern.

Kauflustige haben ihre mit einer Stempelmarke pr. 50 kr. versehenen und einem Vadium von 10 fl. belegten Offerten längstens bis zum 20. d. M., 12 Uhr Mittags hieramts zu überreichen.

Vom k. k. Lottoamte.

Lemberg, am 2. September 1867.

(1791) Edykt. (2)

Nr. 1151 civ. IV. 3316. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do powszechnej wiadomości, że Agata 1go ślubu Pawełek 2go Sumaro dnia 22. sierpnia 1866 w Niepołomicach zmarła, pozostawiwszy pisemny kodycyl z dnia 21. sierpnia 1866.

Ponieważ krewni jej są niewiadomi, przeto mianując dla nich kuratorem Jakóba Bystrowskiego, wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc oświadczenia do tego spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie spadek ten tylko z oświadczonym spadkobiercą Franciszkiem Sumarą, wdowcem zmarłej i z tymi, którzy się oświadczą, przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 29. lipca 1867.

(1802) Edykt. (2)

Nro. 10125. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem Mojżesza Sperlinga, że w skutek prośby Goldy Tannenbaum jako żyratayuszki pod dniem 27. sierpnia 1867 do l. 9799 wniesionej, uchwałą z dnia 28. sierpnia 1867 do l. 9799 nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. w. a. z wekslu ddto. Wojniłów dnia 2. sierpnia 1864 na 200 zł. w. a. pochodzącej z odsetkami 6% od dnia 3. września 1864 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 7 zł. 20 c. w. a. przeciw niemu wydanym został.

Gdy pobyt pozwanego wiadomym nie jest, przeto w skutek telegraficznej prośby powódki dnia dzisiejszego wniesionej, ustanawia się dla niego kurator p. adwokat Dr. Czaderski, a zastępcą p. adwokat Dr. Kohn, oraz doręcza się pierwszemu duplikat nakazu zapłaty pod dniem 28. sierpnia 1867 do l. 9799 wydanego.

Sambor, dnia 2. września 1867.

(1786) Obwieszczenie. (3)

Nro. 10609. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski p. Antoniego Miodowskiego niniejszem uwiadamia, iż p. Józef Podlewski pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10609 przeciw niemu pozew o wykreślenie ze stanu biernego części dóbr Dupliska sumy 627 złp. i 20 gr. sreb. z pn. wniósł, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temu obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1789) Obwieszczenie. (3)

Nr. 10608. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski masę ś. p. Apolonii z Burczaków Chrzanowskiej i tejże z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców niniejszem uwiadamia, iż pan Kajetan Józef dw. im. Podlewski pod dniem 19. sierpnia 1867 do l. 10608 przeciw tymże pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Błyszczanka i Dupliska dożywocia dóbr Błyszczanka i 50 morgów gruntu z dóbr Hinkomo, nareszcie sumy 8000 złp. wniósł, w której sprawie termin do ustnego postępowania na dzień 24. września 1867 r. wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Schmidta zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Delinowski niebezpieczeństwem i na koszta tych pozwanych ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanych pozwanych, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielili, lub innego sobie obrońcę obrali tego sądowi temu oznajmili, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynili, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będą musieli.

Tarnopol, dnia 21. sierpnia 1867.

(1775) Edykt. (3)

Nr. 49432. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Władysława Zonntag i w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Antoniego Fülepp z dnia 28. sierpnia 1867 do l. 48857 uchwałą z dnia 28go sierpnia 1867 do l. 48857 nakaz płatniczy na sumę wekslową 530 zł. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi Drowi. adwokatowi Męcińskiemu doręczonym został.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1867.

(1794) Concurs-Ausschreibung. (3)

Nro. 6936-Praes. Wegen Wiederbesetzung einer bei dem Lemberger k. k. Oberlandesgerichte erledigten Rathsstelle mit dem Gehalte von 2625 fl. und eventuell mit dem Gehalte von 2100 fl. und dem Vorrückungsrechte in die höheren Gehaltsstufen wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende September 1867 ausgeschrieben.

Bewerber um diese Rathsstelle haben ihre geschäftsordnungsmäßig eingerichteten Gesuche in der obigen Frist im vorgeschriebenen Wege an das Oberlandesgerichts-Präsidium in Lemberg zu leiten.

Lemberg, am 31. August 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.